

Sygn. akt: X C 1184/21 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: -----

po rozpoznaniu w dniu 8 grudnia 2021 r. w Toruniu na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Kancelarii (...) spółki akcyjnej w restrukturyzacji z siedzibą w K.

przeciwko M. E.

o zapłatę

oddala powództwo

SSR Katarzyna Malinowska

X C 1184/21

UZASADNIENIE

Powód Kancelaria (...) spółka akcyjna w restrukturyzacji w K. dnia 5 maja 2021 r. wniosła do tutejszego sądu pozew przeciwko M. E., w którym domagała się zapłaty 452,23 zł (k. 4 i n.). Kwota ta wynikać miała z umowy pożyczki łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Powództwo stanowić miało kontynuację sprawy VI Nc-e (...) prowadzonej w elektronicznym postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, które zakończyło się umorzeniem 4 lutego 2021 r. wobec cofnięcia pozwu po ustaleniu braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W tutejszym sądzie pozew został początkowo zwrócony z uwagi na jego nieopłacenie (zarządzenie z dnia 25 maja 2021 r., k. 19), a po uzupełnieniu braków formalnych przez powoda referendarz sądowy w tutejszym sądzie 5 lipca 2021 r. stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty (k. 24).

Pozwany, mimo doręczenia mu odpisu pozwu, nie ustosunkował się do jego treści.

Sąd ustalił, co następuje

Dnia 23 lutego 2017 r. przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. przelało na rachunek (...) oznaczony przez nadawcę jako należący do pozwanego kwotę 350 zł. W tytule transakcji wskazano pożyczkę (...) o symbolu bpcjbg.

Okoliczność bezsporna, ponadto dowód:

– potwierdzenie transakcji z dnia 23.02.2017 r., k. 16.

Dnia 22 grudnia 2017 r. powód zawarł z (...) sp. z o.o. umowę cesji, w ramach której nabył pakiet wierzytelności. W załączniku nr 1 pod pozycją 1419 wskazano wierzytelność względem pozwanego z tytułu umowy bpcjbg z dnia 23 lutego

2017 r. o kapitale 350 zł, terminie płatności 25 marca 2017 r. oraz łącznej kwocie zadłużenia na dzień cesji wynoszącej 452,23 zł. kilka tygodni później wezwano pozwanego do zapłaty kwoty 477,29 zł, jednak wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Okoliczność bezsporna, ponadto dowody:

- umowa przelewu wierzytelności z dnia 22.12.2017 r., k. 11–13,
- wezwanie do zapłaty z dnia 8.01.2018 r., k. 14–15.

Sąd zważył, co następuje

W ocenie Sądu powód nie podolał ciężarowi dowodu w sprawie. Pozwany pozostał bierny w niniejszym postępowaniu, co uzasadniało zastosowanie art. 339 § 1 k.p.c. Niemniej zgodnie z § 2 tego samego przepisu za prawdziwe przyjmuje się twierdzenia powoda o faktach zawarte w pozwie, o ile nie budzą one uzasadnionych wątpliwości. W niniejszej sprawie Sąd, a wcześniej dwukrotnie referendarze sądowi mieli poważne wątpliwości co faktów przytaczanych przez powoda, jako że nie były one dostatecznie udowodnione (wcześniej: opisane) nawet mimo braku stanowiska strony przeciwnej.

Przed wszystkim pozwany nie przyznał, a powód nie wykazał w sposób dostateczny, by faktycznie doszło do zawarcia umowy pomiędzy pozwanym a pierwotnym pożyczkodawcą.

W pierwszej kolejności można jedynie przypuszczać, że podmiot, który dokonał wypłaty środków na rzecz pozwanego i cedent wierzytelności to ten sam podmiot, co wynika ze zmiany danych w Krajowym Rejestrze Sądowym. Wspomniana zmiana firmy (na (...) sp. z o.o.) nastąpiła jednak kilka lat po tym, jak podmiot o takich danych przekazał środki pozwanemu (2017 a 2020).

Ponadto powód został wezwany do przedstawienia pierwotnej umowy pożyczki, z której wynikać miałyby zobowiązania pozwanego. Nie uczył tego mimo upływu określonego terminu. Sąd zobligowany jest z urzędu badać chociażby kwestię przedawnienia czy chronić konsumentów przed stosowaniem przez przedsiębiorców klauzul abuzywnych. W tym celu konieczna jest jednak kontrola przedmiotowej umowy, z której wynikają prawa i obowiązki stron. Jej nieprzedstawienie na żądanie Sądu pozostawiło Sąd jedynie z załącznikiem do umowy cesji zawartej bez wiedzy i zgody pozwanego oraz z dowodem przelewu wykonanego prawdopodobnie przez poprzednika prawnego powoda. Niemożliwe było dokonanie choćby pobieżnej kontroli wysokości kosztów pozaodsetkowych, które oceniane na podstawie zadeklarowanych danych zdają się przekraczać ustawowe limity.

Wobec odmowy przedstawienia dowodu Sąd doszedł do przekonania, że nie jest możliwym przyjęcie twierdzeń powoda za prawdziwe. W tej sytuacji mimo zaistnienia przesłanek do wydania wyroku zaocznego, Sąd mając na względzie treść art. 6 k.c. oraz art. 257 § 2 k.p.c. uznał oddalenie powództwa w całości za jedyny możliwy wynik niniejszego postępowania, o czym orzeczono w sentencji.